

„Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea; Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac. Și dacă dați împrumut celor de la care nădăjduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Ci iubiți pe vrășmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.”

(Ev. Luca 6, 31-36)

“Ni se pare foarte firesc sau natural să facem bine celor care ne fac bine, dar nu ni se pare firesc, natural sau normal să facem binele celor care ne fac răul, adică nu ni se pare firesc să iubim pe cei care ne urăsc și să dorim binele celor care sunt vrășmașii noștri. De ce? Pentru că "firescul" acesta al nostru nu mai este firea sau natura creată ori voită de Dumnezeu, ci e natura căzută în păcat, **firea păcătoasă, care amestecă binele cu răul**. De aceea, Domnul Hristos vrea să ne arate că numai omul bun în mod constant se manifestă ca fiind creat după chipul lui Dumnezeu Cel bun în Sine și că **numai bunătatea este profund umană**, nu răutatea, chiar dacă foarte mulți oameni sunt răi. **Răutatea, chiar dacă a devenit o a doua natură și este răspândită în lume, ea nu este conformă cu chipul lui Dumnezeu în om**. Numai bunătatea sau iubirea milostivă și sfânta este conformă cu chipul lui Dumnezeu Cel bun. De aceea, spre sfârșitul Evangheliei de astăzi, Mântuitorul ne îndeamnă zicând: "Iubiți pe vrășmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut fără să nădăjduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt" (Luca 5, 35), adică nu veți mai fi robi sau slujitori ai păcatului, ci fii ai harului sau fii ai lui Dumnezeu după har.

Când ne rugăm pentru îndreptarea vrășmașilor, ne punem nădejdea mai întâi în ajutorul lui Dumnezeu, Care, uneori, în chip minunat, schimbă comportamentul vrășmașilor noștri văzând multa noastră răbdare și multă noastră credință. Există însă și oameni care doresc repede răzbunarea, unii chiar scriu pe pomelnice numele vrășmașilor care-i supără și cer lui Dumnezeu să-i pedepsească pe aceștia. În general, ei doresc ca vrășmașii lor să se schimbe prin pedepse grele trimise acestora de Dumnezeu. Desigur, e **păcat mare să aducem la Sfântul Altar pomelnice prin care cerem tocmai lui Dumnezeu Cel Milostiv să pedepsească pe vrășmașii noștri**, în timp ce **în rugăciunile Bisericii nu se cere pedepsirea vrășmașilor, ci îndreptarea lor**. Deși purtăm numele de creștin, totuși, când trecem prin necazuri pricinuite de vrășmași, constatăm cât de mult trebuie să ne schimbăm noi înșine până ce ajungem să fim milostivi și iertători ca Dumnezeu și să putem iubi pe vrășmașii noștri.”

Preafericitul Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române - <http://www.crestinortodox.ro>

“Când Mântuitorul poruncește iubirea de vrășmași, El n-o face ca să te îngenuncheze în fața celui rău, ci ca să te elibereze de răul din tine și în felul acesta să-l limiteze.”

Părintele Arsenie Boca – "Tinerii, familia si copii născuți în lanțuri"

“**Omul este ca o rachetă în trei stadii**” spunea într-o conferință de-a sa, părintele **Rafail Noica**. “**Primul este reprezentat de viața intrauterină, al doilea de viața de aici de pe pământ, iar ultimul stadiu îl constituie viața veșnică, cea de după viața trupească.**”

Doi gemeni a căror mamă era în luna a 8-a de sarcină vorbesc unul cu celălalt:

- Spune-mi tu crezi în viața de după naștere?
- Bine-nțeles! după naștere vine viața aceea. Suntem aici ca să ne pregătim pentru ce urmează după naștere.
- Las-o baltă, după naștere nu este nimic. De acolo nu s-a întors nimeni și pe deasupra cum ar putea să fie?
- Nu știu exact, dar simt că acolo sunt lumini peste tot. Poate umblăm pe propriile noastre picioare și o să mâncăm cu gura noastră.
- Asta e o mare naivitate, umblatul este imposibil. Și cum am putea mânca cu gura asta, nu vezi cordonul ombilical? Gândește-te și tu o clipă, viața postnatală este imposibilă, fiindcă cordonul este prea scurt.
- Da, dar mă gândesc că este precis ceva acolo, doar că este altfel decât ceea ce numim noi “viață”.
- Ești un ignorant, nașterea este sfârșitul vieții și atâta tot.
- Uite, nu știu exact ce se va întâmpla, dar mama poate ne va ajuta.
- Mama!? Tu crezi în mamă? Nu fii ridicol, ai văzut-o pe mama pe undeva? A văzut-o vreodată cineva?
- Nu, dar ea este peste tot în jurul nostru, noi trăim înăuntrul ei și cu siguranță datorită ei noi existăm.
- Bina, acum lasă-mă în pace cu trăznaia asta, o să cred în mama când o să o văd.
- Nu o poți vedea, e adevărat, dar dacă ești liniștit poți să auzi cântecul ei, poți să îți dai seama de dragostea ei. Când ești neliniștit și tulburat poți observa grija ei și îi vei simți mâinile protectoare.

Transcriere după “**Comoara înțelepciunii**”, Radio Trinitas

1 octombrie – Acoperământul Maicii Domnului

Despre modelul Maicii Domnului (pr.prof Gheorghe Holbea)

“O avem pe Maica Domnului în ipostaza de **călăuzitoare (Hodighitria)**. Or, în familie, femeia este prin excelență călăuzitoarea copiilor. Maica Domnului arată calea, iar singura cale adevărată este spre Dumnezeu, calea spre Pruncul Iisus. E, prin urmare, călăuzitoare. Întotdeauna, mama are mai mare putere de a călăuzi pe copil decât atât.

Maica Domnului este **grabnic-ascultătoarea (Gorgoipikoos)**. Și femeia, prin firea ei, este mai dispusă să asculte și este mai răbdătoare, asemenea chipului Maicii Domnului. Și câtă nevoie avem și noi, în calitate de copii i părinților noștri trupești, ca cineva să ne asculte, să aibă răbdare cu noi, chiar maturi fiind.

Maica Domnului este **bucuria cea neașteptată**. Și oare nu este femeia cea mai receptivă la nevoile celor din preajma ei? Și, în același timp, nu este ea făptura prin excelență care poate să dăruiască o bucurie neașteptată?

Maica Domnului este **dulcea sărutare (Glicofilousa)**. Orice creștin are în casă o icoană în care Maica Domnului lipește obrazul ei de obrazul Pruncului Iisus. Această tandrețe bărbatul nu poate s-o exprime așa cum o exprimă femeia. Acea iubire profundă a mamei pentru copilul ei nu este decât prelungirea iubirii duioase cu care Maica Domnului își ține lângă obraz Pruncul.

Avem de asemenea icoana Maicii Domnului **Mângâietoarea (Paramythia)**. Mângâierea mamei sau a soției tale nu poate fi înlocuită de nici o ființă de pe acest pământ. Femeia are în firea sa toate dimensiunile delicateții și gingășiei: e mângâietoare, degrabă vindecătoare, este cea care grabnic ascultă, cea a cărei mângâiere e cea mai tandră și mai plină de iubire, cea care răspunde imediat la boala copilului ei și aleargă să aline o durere, o suferință și chiar să vindece această suferință, cu ajutorul lui Dumnezeu.

Vedeți, toate aceste ipostaze ale Maicii Domnului sunt, de fapt, împliniri ale femeii către care trebuie să tindă.”

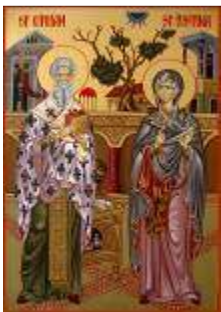
Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăvește pe noi, una curată și binecuvântată!

www.razbointrucuvant.ro

1 octombrie - Sfântul Cuv. Roman Melodul (cca 562), prolific scriitor grec de imnuri, s-a născut la Emesa, în Siria. Este supranumit și Roman Melodul, făcătorul de **condace**, fiind considerat **patronul cântăreților bisericești**. (Condac = **compoziție poetică scurtă, care conține rezumatul unei sărbători**)

Cel mai cunoscut condac al Sfântului Roman este **Condacul Nasterii Domnului** :

“Fecioara astăzi pre Cel mai presus de ființă naște, iar pământul peșteră Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc, și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.”

2 octombrie Sfântul Sfințit Mucenic Ciprian și Sf. Muceniță Iustina (+ 304) www.crestinortodox.ro

Sfântul Ciprian care a trăit în timpul împăratului Dioclețian (284-305), a fost vrăjitor, filosof și slujitor al zeului păgân Apolo din Antiohia Siriei.

Din relatarea vieții sale, aflăm că un tânăr păgân, Aglaid, s-a îndrăgostit de fecioara Iustina și dorind să o ia de soție, a cerut ajutorul vrăjitorului Ciprian pentru că a fost respins de fecioară. Ciprian a trimis succesiv la Iustina diavoli care să aprindă în ea pofta trupească pentru Aglaid. Dar **vrăjile lui Ciprian au rămas fără efect, căci ea le alunga cu rugăciune, post și semnul sfintei cruci**. În urma acestor zadarnice eforturi, Ciprian a cunoscut înșelarea în care se afla și s-a botezat. El a fost hirotonit preot, iar mai târziu episcop în Cartagina. Sfântul Ciprian a murit ca martir pe 2 octombrie 304 împreună cu Sfânta Iustina.

Pilde ortodoxe – “Mi-am făcut dușmanii prieteni “

*Un împărat din vechime a făcut într-o bună zi un jurământ solemn: - **Îi voi cuceri pe toți dușmanii mei și îi voi alunga din împărăția mea**. După un timp, supușii săi îl văzură cu uimire pe împărat plimbându-se prin grădinile sale la braț cu cei mai mari dușmani ai săi, râzând și glumind cu ei.*

- Dar...îl întrebă mirat unul dintre curtenii săi, nu ai jurat tu că îi vei alunga din împărăția ta pe toți dușmanii tăi?

*- De fapt asta am și făcut, răspunde împăratul. **I-am transformat pe toți în prieteni.***

Tema catehezei din 29 septembrie - Bunătatea, un dar și o chemare de la Dumnezeu

www.ziarullumina.ro/invataturi-ortodoxe/bunatatea-un-dar-si-o-chemare-de-la-dumnezeu

Programul săptămânii 29 septembrie – 6 octombrie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	29 septembrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor) - Pr.Ticu
Duminică	29 septembrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	30 septembrie	17 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu
Miercuri	2 octombrie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	4 octombrie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	4 octombrie	17 - 19 - Slujba acatistului – Pr.Ticu
Sâmbătă	5 octombrie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
Sâmbătă	5 octombrie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 20-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică	6 octombrie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Învierea fiului văduvei din Nain) - Pr. Dragoș
Duminică	6 octombrie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș